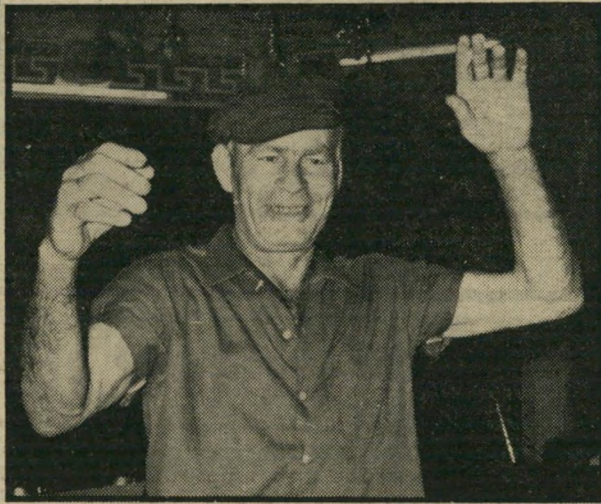

200 ל"י בחזייה

כל לילה טוב

אתם יודעים למה דונוי לבד באריאנה, אפילו שיש לו שתי נשים? הולך לראשונה — לא נותנת. הולך לשנייה — לא נותנת. אז הוא מחפש את השלישית. בשבילה יתן את החצי שנשאר לו ממיליון הלירות.

מארו מתעלמת ממבטיו העורגים של דונוי, ומעיפה בנושלוטיות את שטרות הכסף לכיוון התיזמורת. היא עולה על השולחן, שלידו יושבים ארבעה גברים, ומגדונית את עכוזה החמוד במרץ לכל הכיוונים. בקלילות היא מקפצת לשולחן הסמוך ועושה אותו דבר. כולם משתוללים מרוב נחת. במיוחד אלה שמארו ישבה להם על הברכיים, כזי להתנפש קימעה.

ליד שולחן בפניה מתנהלת פעילות מיס-תורית. יושבות שם שתי עלמות צעירות ב-חברת שני ארונים. האינסטינקטים השפלים שלנו לוחשים לנו באוזן שהעלמות עוסקות במיקצוע הקרוי, בפי מספר אנשים, "בלהי מכובד".

עלמה שלישיית עומדת בפתח הבאר ורור מזה לאחד האדונים שייצא רגע החוצה, כי יש לה מה להגיד לו. האדון יוצא ואנחנו אחריו, כשהסקרנות אוכלת בנו בכל פה. ה' זוג מתרחק ומצטרף אליהם גבר חדש. ה' שלישייה עומדת ומתוכחמת. אנחנו לא שומים לעצמנו מילה, אבל לפי תנועות הידיים

הרקדנית בעלת לב הזהב

לזו של נהגי מוניות. מי שחוזרת מסיבוב, עומדת אחרונה בתור. ובכך, בערב החג, ב-חמסין, עמדו להן במקומן הרגיל בכביש חיפה וחיכו לקליינטים.

הגיע אחד. הגברת הראשונה בתור ניגשה אליו והציעה לו את שירותיה. לפי מיטב המסורת. אלא שבאותו רגע הייתה יד ה' גורל את אחת מהברותיה ברוח עוועים. ורוח העוועים גרמה לה לעכס בלי בוששה, תוך הילוך מגרה הלוך ושוב, ישר מול פרצופו של הקליינט.

הקליינט הזה כנראה רגיש מאד לעיכוסים מן הסוג הנ"ל, כיוון שמיד אמר לראשונה בתור: "לא רוצה אותך, רוצה אותה".

היא אמרה לו שזה לא בסדר, ושותר זה תור, אך העיכוסים כבר עלו לו לראש, והוא עמד בחיפז על זכותו הדמוקרטית לבחור במי שהוא רוצה. הגברת הנעלבת נתנה ליריבתה עם הארנק על הראש.

הקליינט ניסה למנוע את מלחמת-האור-חיים, אלא שמיד קיבל זכנג כזה — שיצא מן המישחק.

השתיים המשיכו להרביץ. הקרב הוכרע כשאחת נקטה באמצעי הנואש של נשיכה ב-אוזן, לא עלינו. היא לא הרפתה מן האוזן עד שהאוזן נפרדה מבעליה החוקיים.

הקליינט גמר את הלילה בודד, אחת ז' גבירות בבית-חולים והשנייה במשטרה.

דונוי תופס אקסטזה

ליל המילואים האחרון שלו, ולא איכפת לו כלום.

ניקוס ומארו כבר פשטו את בגדי הרוש-עה, והתיישבו ליד אחד השולחנות. הם מר-גשים בארץ יופי, כי משה דיין חבר שלהם. בגלל שהבת שלו יעל חברה שלהם עוד מ' יוון. הם עבדו יחד איתה בסרט היום נו צפו הדגים של קאקוויאניס.

חץ מדין יש לניקוס עוד חברה, פקידה במשרד הוואר ביפו. אין להם בעיות-פרנסה, כי בערב מוצלח דוחפים האורחים לחזייתה של מארו 200 לירות בערך. שלא לדבר על מה שהם דוחפים למיכנסיה.

מארו וניקוס הולכים הביתה, ודונוי מביט על מארו ולוחש לנו באוזן: "זה פיגורה? זה חנטרשי. הכל פירסומת".

הבוגו הפכפך!

מיקרה

אוזן

ב אוזן הפנויה שלנו אנו מקשיבים בלי בוששה לנעשה בשולחן הסמוך, ושומעים את מלך הסיפורים של השבוע, איך שוונה אחת אכלה לשנייה את האוזן שלה.

לפני שתשמעו את הסיפור, נסביר לכם רק, שלוונות יש סיודר-עבודה בשיטה דומה

מארו משמחת לבב אנוש

כולו שופע שארם פולני. הוא סיפר כבודך אגב, שאשתו סיפרה לו על העכברים והלכלוך בתל-אביב, ועל רדינג. "כיוון שאנו הולכים לקראת בחי-רות, כדאי אולי להקים איוזה ועד ציבורי, ולגבירות יש בזה תפקיד גדול". אנחנו חיים סוף-סוף בבתים משותפים, והמצב הפרוע עם השכנים יכול להוציא אדם מה-כלים... ניפנש ונגלגל עניינים מוניציפאליים ונעשה סימפוזיונים ונקים ועדים. אולי אפשר לעשות משהו בעיר עליידי לחץ דעת-הקהל...

החברות התלהבו.

"ועד? אפשר כבר לבחור".

"צריך לעשות משהו...".

"אולי נשמע הרצאה על בעיות העיר...". אחת שאלה מה הקשר בין נקיון העיר והמפלגה הליבראלית העצמאית, אך קולה נבלע בהתלהבות הכללית.

"ד"ר טייכמן השאיר ברוב טאקט את הנור שא פתוח, אך הבטיח לפגישה הבאה את דובר צה"ל להרצאה. עם פנס קסם.

כולם עייפים ומרוצים. אפשר כבר ללכת הביתה. את בעיות העולם גמרו לפתור ובעיות העיר תל-אביב יחכו לשבוע הבא.

מקשיבות להרצאת הדוקטור

רוסיה-סין, ועידת יאלטה, מקארתי והסכ-נה הצהובה. יש בעולם שבע מאות מיליון סינים, אבל אין כבר תותים. הם נעלמו בתקריות טאקס. רק פלחי התפוז נותרו על הצלחת. הסריגה התקדמה. שרול אחז גמור והדוקטור הכריז:

"ניכסון התאכזב מהרוסים".

אחת הגברות איבדה עין מרוב התרגשות. "האם את זה שמעת מאחורי הקלעים?" הדוקטור שתק וחיך בצניעות. עכשו כולך דרענה שאיש בעולם אינו עושה צעד בלי להתיעץ תחילה עם ד"ר טייכמן. דקה של דומייה נרגשת. אחרי-כך המשיך הדוק-טור והסביר שהיכוכחים על עתיד השטחים גרמו לנו נזק. השומעות הרצינו.

"האם לפחות למדו מהז' התעניינה ה' מארחת.

ההרצאה נגמרה, ואנו שומעים באוזני רי-חנו איך הגברת בחליפת הבזי מפליטה בנושלוטיות במישחק הרמי הבז שלה: "הרוסים אולי ישתקו לאסד בסוריה, אבל אי-אפשר לדעת מה כבר סודר בין דוברינין והאמריקאים". או מסבירה לבעלה הנדהם, שבהשפעת ניכסון מסתמן שינוי בעמדת היהדות הבינלאומית.

ד"ר טייכמן שוחח קלילות עם הגברות,